

Λόγος εις την Κυριακήν των Βαΐων (Αγ. Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Απριλίου, 2013

Η Ιερουσαλήμ ήταν γεμάτη κόσμο που ήλθε από παντού για να γιορτάσει τη μεγάλη γιορτή του Πάσχα. Όλη η πόλη μιλούσε για τον μεγάλο προφήτη και θαυματουργό από τη Ναζαρέτ, ο οποίος μόλις τώρα έκανε το μεγαλύτερο από όλα τα άλλα αμέτρητα θαύματά Του, ανέστησε τον Λάζαρο, ο οποίος τέσσερεις ολόκληρες ημέρες βρισκόταν στον τάφο. Τον περίμεναν να έλθει στην πόλη και προετοιμάζονταν για τη θερμή υποδοχή Του.

Αυτός, συνοδευόμενος από τους μαθητές Του, δεν περπατούσε πεζός, όπως πάντα, αλλά, ξεκινώντας από τη Βηθσφαγή, ανέβηκε σ' ένα θηλυκό γαϊδούρι και το πουλάρι του, για να πληρωθεί το ρηθέν του προφήτη Ζαχαρία: «Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ• ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σοι, δίκαιος και σώζων αυτός, πραϋς και επιβεβηκώς επί υποζύγιον και πώλον νέου» (Ζαχ. 9, 9). Οι απόστολοι έβαλαν πάνω στο γαϊδούρι και το πουλάρι του τα ρούχα τους, ενώ ο λαός πήρε κλαδιά φοινίκων και έστρωνε τα ρούχα του στον δρόμο, στα πόδια των ζώων, κραυγάζοντας με μεγάλη χαρά: «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, βασιλεύς του Ισραήλ».

Οι Αρχιερείς, οι Φαρισαίοι και οι Γραμματείς άκουγαν με τρόπο τις κραυγές αυτές, που προανάγγελλαν την πτώση της πνευματικής τους εξουσίας στον λαό. Ας στρέψουμε και εμείς τώρα το βλέμμα μας και ας δούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό τη στιγμή αυτή. Με έκπληξη θα δούμε ότι δεν χαίρεται την πανηγυρική αυτή υποδοχή. Αντίθετα σκύβει το κεφάλι Του και κλαίει με λυγμούς. Ω, Κύριέ μας! Γιατί κλαίς τώρα, όταν όλος ο λαός χαίρεται; Το ήξερε μόνο Αυτός ο Παντογνώστης. Δεν έκλαιγε για τον Εαυτό Του αλλά για τον λαό Του. Για το ότι δεν πίστεψε στον Μεσσία Χριστό, ο οποίος ήλθε γι' αυτόν, για το ότι σκότωνε τους προφήτες που έστελνε σ' αυτόν και για το ότι πέντε μέρες μετά από αυτή την υποδοχή ως Βασιλιά, θα ζητήσει από τον Πιλάτο να Τον σταυρώσει! για όλα αυτά, θα τον βρουν τον λαό αυτό πολλά δεινά.

Άραγε ο Θεός, που είναι Βασιλιάς όλου του κόσμου, διεκδικούσε την εξουσία και προσδοκούσε να γίνει βασιλιάς του μικρού αυτού και σκληροτράχηλου λαού του Ισραήλ, ο οποίος δεν γνώρισε και δεν δέχθηκε τον Μεσσία του και τώρα ετοιμαζόταν να Τον παραδώσει στο φρικτό και βασανιστικότατο σταυρικό θάνατο; Όλες οι αγίες

επουράνιες ασώματες δυνάμεις θα θρηνούσαν κατά την πανηγυρική Του είσοδο στην Ιερουσαλήμ, αν ήξεραν για τον φρικτό σταυρό που Του ετοιμαζόταν στον Γολγοθά.

Μόνο για τους σύγχρονους Του Εβραίους έκλαιγε ο Κύριος Ιησούς Χριστός; Ασφαλώς όχι! Αυτός ο Παντογνώστης ήξερε ακόμα και αυτά που βλέπουμε εμείς στις ημέρες μας. Ήξερε ότι με το πέρασμα των αιώνων το ανθρώπινο γένος όλο και περισσότερο θα Τον ξεχνούσε, ότι θα Τον βλασφημούσε και θα έβριζε το άγιο όνομά Του. Το ήξερε, γι' αυτό και έλεγε ότι ο Υιός του ανθρώπου, όταν θα έλθει για δεύτερη φορά, πιθανώς, δεν θα βρει την πίστη πάνω στη γη.

Πρέπει να κλαίμε και εμείς που τόσο συχνά ξεχνάμε τον σταυρό του Χριστού και ιδιαίτερα αυτοί για τους οποίους λέει ο απόστολος Παύλος: «ο τον Υιόν του Θεού καταπατήσας και το αίμα της διαθήκης κοινόν ηγησάμενος, εν ω ηγιασθη, και το Πνεύμα της χάριτος ενυβρίσας!» (Έβρ. 10, 29). Και τόσο πολλοί, και σε ποιο τρομερό βαθμό, υπάρχουν μεταξύ μας τέτοιοι κακότυχοι αδελφοί μας!

Σώσε τους, Κύριε!

Σώσε τους, Κύριε!

Σώσε τους, Κύριε!

Αμήν.

(Από την συλλογή: «Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, Λόγοι και ομιλίες που εκφωνήθηκαν στην Συμφερούπολη κατά την περίοδο 1955-1957.» τόμος Α. Σελ. 126 - 128. Μετάφραση από τα ρωσικά. ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ», Θεσσαλονίκη. επιμέλεια κειμένου: Δημήτρης Δημουλάς)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)